

**Rada Miejska
w Słubicach**

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) stwierdzam nieważność, doręczonej w dniu 1 lutego 2011 r., uchwały Nr IV/23/11 Rady Miejskiej w Słubicach z dnia 27 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XVIII/175/04 z dnia 28 maja 2004 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego oraz umieszczenie w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej, dla których zarządcą jest Gmina Słubice w części § 1 w zakresie: „W § 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie: 3. Za niepełny rok kalendarzowy wysokość rocznych stawek opłat obliczana jest proporcjonalnie do liczby dni umieszczenia urządzenia w pasie drogowym.”

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 27 stycznia 2011 r. Rada Miejska w Słubicach podjęła uchwałę w sprawie zmiany uchwały Nr XVIII/175/04 z dnia 28 maja 2004 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego oraz umieszczenie w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej, dla których zarządcą jest Gmina Słubice.

Po dokonaniu analizy prawnej organ nadzoru stwierdza, że uchwała w części § 1 w zakresie: „W § 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie: 3. Za niepełny rok kalendarzowy wysokość rocznych stawek opłat obliczana jest proporcjonalnie do liczby dni umieszczenia urządzenia w pasie drogowym” istotnie narusza prawo, tj. art. 40 ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. nr 19, poz. 115 ze zm.) oraz §115 w związku z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. Nr 100, poz. 908).

Stosownie do art. 40 ust. 8 ustawy o drogach publicznych, organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, ustala dla dróg, których zarządcą jest jednostka samorządu terytorialnego, wysokość stawek opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego, z tym że stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, dotyczące zajęcia pasa drogowego w celu prowadzenia robót, zajęcia pasa drogowego na prawach wyłączności w celach innych niż wymienione w pkt 1-3 oraz umieszczania w pasie drogowym obiektów budowlanych niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam, nie mogą przekroczyć 10 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, odnosząca się do umieszczania w pasie drogowym urządzeń

infrastruktury technicznej niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, nie może przekroczyć 200 zł.

Mocą § 1 uchwały w części dotyczącej słów: „W § 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie: 3. Za niepełny rok kalendarzowy wysokość rocznych stawek opłat obliczana jest proporcjonalnie do liczby dni umieszczenia urządzenia w pasie drogowym” rada ustaliła sposób obliczania opłaty za zajęcie pasa drogowego. Rada gminy stanowiąc o powyższym przekroczyła swoje ustawowe kompetencje, ponieważ wyżej powołany art. 40 ust. 8 ustawy o drogach publicznych upoważnia organ stanowiący gminy wyłącznie do ustalenia wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego. Nie upoważnił jej natomiast do ustalenia sposobu obliczania tej opłaty, został on bowiem wyczerpująco uregulowany w art. 40 ust. 4, 5 i 6 wskazanej ustawy. Ponadto zdaniem organu nadzoru posłużenie się przez radę pojęciem „roku kalendarzowego” jest błędne. Rok kalendarzowy to okres od 1 stycznia do 31 grudnia danego roku. Natomiast przepis art. 40 ust. 5 ww. ustawy odnosi się do sposobu obliczania opłat za zajmowanie pasa drogowego za każdy rok zajęcia pasa, który nie musi być tożsamy z rokiem kalendarzowym. Rada gminy zmieniła zatem treść ustawowego uregulowania co do rozumienia terminu: „rok” i „rok kalendarzowy”. Stanowisko przyjęte przez organ nadzoru w niniejszym rozstrzygnięciu potwierdza orzecznictwo sądów administracyjnych, a zawarte między innymi w wyroku Wojewódzkiego Sądu administracyjnego w Gorzowie Wlkp. z dnia 12 stycznia 2011 r., sygn. akt II SA/Go 793/10.

Kwestionowany zapis uchwały narusza również zasady techniki prawodawczej określone w § 143 w związku z § 115 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. Nr 100, poz. 908), zgodnie z którymi w uchwale zamieszcza się tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym – upoważnieniu ustawowym. Przepis art. 40 ust. 8 ustawy o drogach publicznych upoważnił natomiast organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego do ustalenia wysokości stawek opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego. Jedynie to więc rada powinna w podjętej uchwale uregulować.

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Otrzymują:

1. adresat

2. a/a

RADCA PRAWNY
Angelika Zielńska
nr RZG-G-288

z up. Dyrektora Wydziału Nadzoru i Kontroli

Krzyszyna Brodowska
Starszy Inspektor Wojewódzki
w Wydziale Nadzoru i Kontroli

wz. WOJEWODY LUBUSKIEGO
Jan Swirepa
Wicewojewoda Lubuski